

Homilie Allerheiligen 2022 evangelie: Mt5, 1-12 de zaligsprekingen

Beste mensen

Als kind leerde ik op school dat we op Allerheiligen alle heiligen herdenken en op Allerzielen alle andere overledenen.

Tenminste, zo had ik dat als jong meisje begrepen. Dat klonk mij als een grote onrechtvaardigheid in de oren, alsof er onder de doden een onderscheid werd gemaakt tussen eerste en tweede klasse.

Zouden die laatsten hun rijstpap ook met gouden lepeltjes mogen eten, vroeg ik mij af.

Ik ben op zoek gegaan naar een antwoord en heb me laten inspireren door wat Manu Verhulst en Jaak Pauwels hierover schrijven.

Heiligheid beperkt zich niet tot een groep van superhelden of buitengewone mensen maar is weggelegd voor iedereen. Het is niet spectaculair, maar toont zich in de dagdagelijkse manier van doen en zijn. Een heilige is iemand die niet met het hoofd in de wolken leeft, maar met beide voeten op de grond.

Niet elke heilige wordt heilig verklaard, maar elke christen kan wel heilig zijn door "licht" te zijn in de wereld, door iets van Jezus en zijn evangelie zichtbaar te maken in hun leven.

Het zijn de ontelbare vaders en moeders, broers, zussen, vrienden, burens, wiens naam niet in de krant verschijnen of op tv maar wel in het hart zitten van mensen die sterk met hen verbonden leefden. We ervaren dat het mensen waren/ zijn die wat licht brengen in ons bestaan. We kunnen ze ook "lichtmensen" noemen.

Veel mensen die ons voorgingen toonden ons de weg meestal in eenvoudige dingen. Het gaat om mensen die God binnenlaten in hun leven en zonder het zelf te weten iets van Zijn liefde uit stralen.

Het zijn Zalige mensen die heel veel van het leven hebben geleerd.

Zalige mensen die hun hart op de juiste plaats dragen.

Zalige mensen die beseffen dat de ware rijkdom van het leven te vinden is in het zich toevertrouwen aan God.

In zekere zin heeft het alles te maken met "geliefd zijn, graag gezien worden door God", door kind van God te (willen) zijn. Het is beseffen dat je een apart plaatsje in zijn hart hebt.

Als je je geliefd weet dan bloei je open. Liefde verandert beetje bij beetje je leven. Elke "ja" die je uitsprekt naar God toe, elke "ja" die je doet in zijn naam, gaat meer en meer je leven tekenen.

Zo ben je als een soort glasraam dat Gods licht doorlaat. Zonder dat je het beseft gaan anderen daardoor een glimp opvangen van Gods zon van liefde en er op hun beurt door verwarmd worden.

Allerheiligen kan voor een gelovige méér zijn dan alleen maar herinneringen. Het is ontmoeting. De herinnering aan onze dierbare overledenen is er niet om het verdriet, maar om de “ licht -momenten” levend te houden ook na de dood. Zo kunnen we de dood ervaren als de overgang naar een nieuwe morgen, naar een nieuwe wijze van bestaan .

Een gevoel van thuiskomen in de warmte van Gods liefde en daarin ten volle “ kinderen van God” worden.

Dit is geen goedkope troost om de dood toch maar draaglijker te maken en inderdaad ik kan dit niet bewijzen. Het blijft een geloofswaarheid die afhankelijk is van ieder van u persoonlijk.

Durven te hopen op wat het verstand niet kan bevatten.

Durven te vertrouwen op Gods barmhartigheid.

Durven te aanvaarden dat het onvermijdelijke altijd komt, maar niet per se naar duisternis leidt.

Zou dat het geheim van ons geloof zijn?

Mogen we erop vertrouwen dat als we leven met Hem,
we ook zullen sterven met Hem
om met Hem te verrijzen tot een nieuw leven.